

લાગવત સાર.

સફટવી મોચનદશબ્ધવ.

તારની સ્તુતી.

મયનાર તથા છાયાવી પ્રગટ.

ફવનાર.

લાનુ સફર ત્રવ્યાની રાફર.

સુરત.

૪૦ સંગરામ પરામાલોહિતા સીરીમાં.

સુરત સૈબેદ પરામાં. સુરત નિલીદર.

લાગે સર્મી લગુચાન દારી સુખાઈ.

મેછાપો.

સંવત ૧૯૪૮ રીમત ૩-૬-૦ મે ૧૯૮૨

(१)

राउष्टवीमोयनहसम्भ

वतारदुत्तुली

वीषगुने सःशातदुत्तुलीने हस

अवतारप्रध्वीजिपर धारागुदरीम

क्तनु पादागुदर्युने भक्तनु दहागु

दरीनंष्टुदुरदर्युते वीषेनु वीरतन

वैष्णवे नीत्ये पाठद्वयोने धीम्भ

आत्मागवतनु पारादागुनु दलप्रा

प्रधरोम्भने आत्मागवतनीं स्मृ

ती आधरोने भक्तने माहसकष्ट

पडदांते भगवाने अवतारधराने

ગાદિ નીચાવાશ કર્યો તે મહાનર
 ને સંકટ કડયાં તે બગવાને કહ્યા
 ચતાર લઈને સંકટ નીચા રહ્યા
 તે તે શ્રી ભાગવતનાં જણાવ્યા છે
 દેવાને સુકદેવને કહ્યું છે સુકદેવે
 રીક્ષતને ઓળખાવતની કથા સંભ
 લાવી તોએ કરીને પરીક્ષતનો ઓળખ
 થયો તે ભાગવતનો સારાંસ લઈ
 ને આકીર્ષતનની રચના કરી છે કાર
 ણ કે ભક્ત નનપી આપ્યા ભાગવત
 સુતો પાશવ શુધર્ષ સકતુ નરોમ

(६३)

हे नीत्येवां वातनां विद्वन्नाहीते
वीर्यवती पुनश्चरी व्यापारयांथ
योनेयी व्यालोनेयीये यमप्रीर
नी पुत्र पौत्रादीं मनजिहामनाप
री पुराण यशो ज्योतिः पुरलोभ्यांभो
रुद्रासथशो व्याहीरतनने अथ
लक्ष्मी दुस्त प्रभुना गुणा वीर
गावा

प्रभुने

हंशं यवत्तार पारणक

रत्नं लुङ्गारण

(૪)

એ ફક્ત મેં ત્યાં માના યુત્ર લે રાન

કાદીક લે વૈકુઠ મા આઘ્યા લે રામ

એ શ્રી ભગવાન મંદીર મા પોહેલા

હતા તેથી દ્વાર પાલ લે નમ્ર એને

વીનમ્ર એ સનાદીક ને મંદીર માં

નવાની ના ફહી ને ફહુંકે ફમણ

પ્રભુ પોરેલા છે મારે મંદીર મા ન

વું નભેઈ એ એ મફહી આગલ

છડી ધરી એટલે ફરી જીને મા હા

ક્રોધ અડયો ને નમ્ર વીનમ્ર પ્રતે

ફહુંકે તમને વૈકુઠ શરણુ ધામ મ

(૫)

હું તેથી તમને ગર્વ થયો છે. માંટે ત
મે મને અટકાવ કરી છો. દાસ્તે જ
ઓ પ્રથ્વી ઉપર અવતાર થયો કેવો
આપ દીધો તે જ્ઞાન લી ન અમ
ને વી ન અમે એને લાગ ખરી આ
ણા પડી ગયા. અમે નીચું જોઈને
એ શી રહ્યા

શનકાદી મહીરમા આપ્યા ન
ગયાને લેઓને આપતા જોઈને
સામા આલ્યા અમે આશા ન આ
પી અર્થ પાઠે પુનઃ કરી પછી ન

(६)

गमाने डेहेछे हे माहाराज आपनु

पधारपुं येसु भवाछुसाव पयुहु

आपना हरवाछुनी छिछा आपतो

कलो तमो पधारदा प्य चाछु हु पयुं

हायां तगवानना प्रेम दुल वचन

आललीले सनहाही प्रोल्या हे

तगवल तमारा हरवाछुयी तथा

प्रेम युक्त वचन दी हु चाछो आं

दयांभ्यो छिछा माहाराजन चाछुवी

ग्रहहनु तेमाइ मन लीलल पयुं

तगवान प्रोल्या हे हे मुनी हेवन

मेतो सदा आनंदो दुष्टो लेमन

वीग्रह दुष्टा दुष्टा दुष्टा दुष्टा

लघुदेवानां ह्रीं श्रीं ह्रीं नमः

तत्तन्मन्त्राणां ह्रीं नमः

येन ह्रीं नमः ह्रीं नमः

नमः ह्रीं नमः ह्रीं नमः

ह्रीं नमः ह्रीं नमः

ह्रीं नमः ह्रीं नमः

ह्रीं नमः ह्रीं नमः

ह्रीं नमः ह्रीं नमः

ह्रीं नमः ह्रीं नमः

(૮)

લે માહાકુમ્મન સીતલ થયું છે. હેવા

વચન ત્રીશીના સાત્રહી ત્વગવાન

બોલ્યા હે ત્રીશી દેવ એ માહાકુમ્મન

જાહે પાછે ત્વગવાને ત્વચ્ચી ત્વચ્ચને

પાશે બોલ્યાને કહું કે તમે પ્રધ્વી.

ઉપર આવતા રથશે હેવા વચન ત્વગ

વાનના સાત્રહી ત્વચ્ચી ત્વચ્ચને

ઘાણો કપારી ત્વગવાનને પુછે છે. હેમા

હારાજ હમારો મોક્ષ કેમ ને કે હેવાને

યશે ત્વાને ત્વગવાન કે હે છે. ને ત્વતી

કુશોત્તો રાત આવતાને મોક્ષ થશે.

(૬)

ત્યાદે જગ્ન યી નમ્મે ધારી સ્તુતી

કરીને કે હે છે. જે માફના હર તેમ

જલદી મોક્ષ ધામ્મેને આ વૈકુ

ઠમાં જલદી અપામ્મે એવો છે

પામ્મે હોમ્મે તે કુહો. ત્યાદે ભગ

વાન કે હે છે. યૈર ભાવે ભક્તી કર

પ્રોતો ત્રણ અવતારે મોક્ષ થયે

ને આ વૈકુઠ ધામને વીષે આલો

હિયાં રૂપન ભગવાનના ગામ્મ

લી. જે યૈર ભાવે ભક્તી કરવી

કષ્ટુલ કષ્ટુ

रुये राजकाही प्रले लगवाने

क्या है इसीद्वय तमे पाण प्रद्वरी

उपर अयतार धारागुदरो हेवा वर

न लगवाने शांनसीने शानकाही

इ पोरक्या है प्रलु माहुरो रो

पराणछे त्यारे लगवाने के हे छे

तमने धागो अहंकार प्रलुताने

विश्वो ते एो वती है तमे अरा

हीयो त्याने शानकाही धाणी स्तु

ती करी लगवाने प्रले के हे छे है न

गवंतहु प्रद्वरी उग्रकयंतार थ

दीशः खेटले माहाराज लपलपये

धुरीय खे शाधलु अग न्या नत्त

खे इरी मीथ्या धरो त्यावे लग

धान केहेछे तमे माहारी लक्ती

इरशो खेटले तमाइ लेन हीन

धरो नही आग अचलार लेने

ने माहारी लक्ती इरने त्यावे

भानकाही केहेछे हे लगयंत तनार

वीना हभा राथी प्रथी उपर के म

रेहे पारी त्यावे लगवान केहेछे

याग अचलार प्रथी उपर लक्ती

(१२)

अमे इहीनामाधान इदं

हुये इहीनामे तया नम्रवीतमे

तया लगवाने इहा अयत्तार

सीधा तेनीये मभाओ

अयत्तार पेहेलो

नम्रवीतमे नम्रवीतमे पेहेलो अयत्तार

हेराणांग अने इष्टप इहीना

नो अयत्तार मेहेलाहल येअ

लगवाने वाडाह अने नारसीह

अयत्तार धारहा इरयो अमे अय

त्तार पेहेलो

(९३)

अवतारप्रोत्ते

राधागमने दुर्लभ इराग मे नम
वीनमपेक्षा श्रीनो अवतार
यीमीसागपेक्षात्मगदाने रा
मा अवतार धारण इत्यो मे
वतार प्रोत्ते

मे अवतार प्रोत्ते

श्रीसुपाल अने दत्तवक्र मे नम
वीनमपेक्षा इति सादीष्टी श्री
पेक्षात्मगदाने कृष्ण
वतार धारण इत्यो मे अवतार

(१४)

त्रीने. मे. न. ए. अ. य. त. अ. ने. न. य. यी.

अ. य. अ. ने. वृ. दी. ल. ने. भौ. क्ष. आ. प्यो.

हृ. ये. त. ग. य. अ. ने. ह. न. अ. य. त. अ. नी.

वा. ले.

म. छं. न. इ. छं. अ. य. त. अ. न. र. य. त. अ. हृ. य.

य. त. अ. इ. उ. न. र. सी. हृ. अ. य. त. अ. इ. ४

वा. म. ल. अ. य. त. अ. इ. ५ इ. र. सु. र. म. अ.

य. त. अ. इ. र. मि. अ. य. त. अ. इ. उ. कृ. ष. ग. आ.

य. त. अ. इ. ६ पु. ष. अ. य. त. अ. इ. ७ इ. ल. नी.

अ. य. त. अ. इ. ८ मो.

अ. य. त. अ. इ. ९ नी. व्या. प्य. इ. तु. नी.

(१५)

अमे इरी जी रेजा कोनलगा पा वर

कदीछे इटला येन का लगे कसर

ते लगयाले अयलान लछेने सं

हुदर कुरयाछे. मारे संहु वीनी

यंज हरी अयलान नी स्तुती ये इ

वसज कोना अरना नीत्ये पाइ दे

तेना घनना पीशावनी होश ले

लाश थरो. अमे पाइ पुत्र तथा नी

नीत्ये इररो. तेना संहु हुदर थरो

अमे पाइ इरी रा द्वारे लरी लो

अमेल यरो. अंध मुक्त थरो. पुत्र

પૌત્રાદીકજુ સુખમલરો અસી

એ પાઠ નીત્યે શ્રવણ કરશે તોય

ન દોષ મરશે

અને મોક્ષદૂલ પ્રાપ્ત થશે વંછી

જ એ પાઠ નીત્યે કરશે તો દેવા

માં સ્વાત્મ મલરો જેઠે કામનામ

નની ફરો તે પરી પુરણ થશે

ચોરી તપા પરશ્ચી આનો અતી

લાસ રાખીને એ પાઠ કરવો નહી

સુધ મને પવીત્ર પાઠે દો અસ્વાદ

સ્ત્ર પેરીને આ પાઠ કરવો

(१७)

सङ्कष्टवीमोचनद्वारो

अवतारनीस्तुती

रागभासागोडी

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुगो

वीधपदमात्मनेनमः॥ नो धारा

ना आधारः प्रभुतमो नो धारा

ना आधारः अतारो लयसागर

पारः हारे हारे अतारो लयसा

गरपारः मां हारीनाहो हरो आ

धारः प्रभुतमो नो धारा ना आ

धारः नाहो हारो सदस्यतीं सारहने

(૧૮)

નમુઃ ગણપતીને નામું સી સલ્યું

ખેલુકર નેડીને ફરવી નતી

પ્રભુ લેને હમારી સત્માલ હા

રે હાંરે પ્રભુ લેને હમારી શાંત્રા

લ હરીત મોગા પાત્ર માતણું

મા હાસ ફરુ નહીં લીધું તે મ

છરૂપણું સંખાલે સુરને મા

રીને વારી આપ્યા તે વેદ્યા

રૂ હાંરે હાંરે સારી આપ્યા તે

વેદ્યાદ હરીત મોગા રાફુછ

પરૂપધરી હધી મધન ફરી આં

(૧૯)

ની પત્નિ વ્યાચૌદરત્ન શારદા.

૩ વ્યાચૌદર પાઈ દઈતને ૩ તો

દેવને અમરીત શારદા હારે. હારે.

દેવને અમરીત શારદા હરીત મો

ગાજા અંક હેરાગાગનામે દઈ

તનો રાત્ન તે પ્રથ્વી લઈ ગયો

પાતાલ ૩ ગાવ્યા રાહ રૂપ

ધરી પ્રભુ પ્રથ્વી લાવ્યા ૩ દ

ઈતનો આંખી શાલ હારે. હારે

દઈતનો આંખી શાલ હરીત.

મોગાજા પ્રેરેલા દની મારુ

(२०)

पीजारे अणी लीधुंले नरसी

हृदपल २ ॥ नयेचीटा

जो हेरांगा रुधप ३ प्रेहला

हनी करी प्रतीपाल हारे हारे

प्रेहला हनी करी प्रतीपाल

हरीतमोना पा रुकुलु पा

हा सफु अणी लीधुंले वाम

नदपल ३ ॥ अणी ले राय

ने छणी अने ३ तेनेपाता

लनु व्याप्युं राव हारे हारे प्र

लुलां हांधर ह्याले छडीदार हरी

તમોળાંડાનમદગનીનીપીડા

જોઈને દૂરસીતેલીધીહાથળ

^૨ ૥ સહસ્ત્રાચ્ચરત્તુનને મા

રીનેરે ^૩ પ્રથ્વીનક્ષત્રીકરીએ

કવીશવાર હારેહાં ^૪ નક્ષત્રી

કરીએકવીશવાર હરીતમો

૥ ૭ ૥ દેવમાત્રજુંખંધણઅણી

લીધોતેરામાઅયત્તારણ ^૨

૥ ૮ ૥ લક્ષ્મીમાજોઈનેરાવણ

મારયો ^૩ વીત્તીષણને

આપ્યુરાજ હારે હારે વીત્તી

(૨૨)

ઘણને આપ્યુ રાજ હરીતમો
ના વસુદેવ દેવકીનુ કષ્ટના
લીધો તે કષ્ટના અયતારણ
મામધ્ય રાત્રીએ પ્રભુ ગા
ગોહુલના તાહાલીલા ફરી
પાર હારે હારે તેનો ફીચીત
કરે વીસ્તાર હરીતમો ના
પ્રી કષ્ટના એતો મારી પાઈ
માતા નસોજા ફાહાડવા બને
હા માયો દમ્ભ માંડ મુખ માંદના
યાં જે આરોગ શાંતિ આંતરગયા

(૨૩)

નં. હારે-હારે. જોગ્યા સોસ શાઈ

શ્રી ભગવાન. હરીત મોગાણા

માતા જસોદાજીએ પ્યાંધી આ

દધી માખાણની માંત જે હુલ

ગીજલ જઈ પ્રાપ્તતાં હાંથી ને ના

દા. ^૩ જમલા અરવિન મોધારો

માર. હારે-હારે. જમલા અરવિન

મોધારો સારંગા. હરીત મોગાણા

ધાવતા મારી માસી પુતના. ^૪

ને સફટાં સુરતો જે હુજા. ^૫

ગાસુરને જમલા સુર નાસ્યો. ^૬

(૨૪)

મારા મારા યજ્ઞ સુરદેશરી શાંગ

હાંરે હાંરે મારા યજ્ઞ સુરદેશરી

સારંગા હરીતમોગા ૧૨૧ા રામક

ષ્ણ પ્રભુ ગોવાલાની સાથે^૩

જીત્યે ગોધેલં ચારયા ન્નચ્છે

^૨ દ્રઢાલે બ્રહ્માં વાટ રોકીને

^૩ ગોપી વાશે લે છે તે મહીનું દાણ

તા હાંરે હાંરે ગોપી વાશે લે છે તે

મહીનું દાણ ગા હરીતમોગા ૧૩૧

ગોપી કાચે કાત્યાચરનીં બ્રહ્મજી

ધામ પ્રભુ ચારયાને કાનજી^૩ ૧૪૧ મલા

(૨૫)

ભુમા નાથા ગચ્છા ગોપી-૩ તા

હા વસ્ત્ર હરયા તે શ્રી માહારાજ

હાંરે હાંરે વસ્ત્ર હરયા તે શ્રી માહારાજ

રાજ હરીત મોહા ॥ ૧૪ ॥ એ પરી

ત્તમ પુરાણ પુરુષોત્તમ સ્ત્રી દા

નંદ માહારાજ ૩ ॥ અઙ્ગતી

ને કારણ વચ્ચે આ પોતે-૩

રાધા ગોપી સુરમી આરાધા હા

રે હાંરે રાધા ગોપી સુરમી આ

રાધા હરીત મોહા ૧ પાછે આ

છવ પ્રભુ એ બધા ફરીને પુજાવ્યા

(२६)

गोवरधनञ्ज ३ ॥ छिद्राक्षणे
तयक्रोधकरीने ३ वरसाच्यो
वरसाहः हारे हारे गोकुलमाधि
म्हो ते छिलकापातः हरीतमो
पञ्चाटयस्त्री आगस्त्रीम्हे प्रभु
म्हे गोवरधन लीधोः करी क्रीपा
तेणीवारण ३ ॥ गोकुलजननु
रहाहा कीर्तुः ३ मधवा पत्नीनु मो
हुं मानः हारे हारे मधवा पत्तीनु
मोहुमानः हरीतमो ॥ १७ ॥ अ
मा मे तो पचीहा मेयाने गा मे

(૨૭)

વાણુ હરીઆણુ. ૩ તબાયા પ્રભુ
એનીપત્નવીઆંરે ૩ તેનોફેઈએ
જાણુપાર. હારેહારે. તેનોફે.
ઈએજાણુપાર હરીતમોજા
પદાદાયાનલ અહીપ્રગટીઓ
તેણેધેરાંતેગૌગોપીગોપાલજી
૩ દાયાનલ અહીપ્રભુપીગમ્ય
રે ૩ ગૌગોપીનીફરીપ્રતીપાલ
હારેહારે. ગૌગોપીનીફરીપ્રતી
પાલ. હરીતમોજા પદાદાલેંદી
માંવીરાજનેઈમે પ્રભુગમ્યાપાત

(૨૮)

તલ ૩ ઠાલી તે નાગંને નાધી
નેરે પ્રત્નુએ કાડયો તે તેહેને વા
હાર. હારે હારે. પ્રત્નુએ કાહાડયો
તે તેહેને વાહાગાહરી તમોના
દુગા કંસ રાએ તેડાં મોકલ્યાને
આવ્યા તે અકરૂડ સારણ ૩ નારા
મકરૂષા પ્રત્નુ રાજ પછે ચાલ્ય
૩ ગણ સાધેરે ગોવાલ. હારે
હારે. ગણ સાધેરે ગોવાલ. હ
રી તમોના રાખાશ્રી કૃષ્ણને
ઘાલી ત્નદ્ર બેઠી બેઠા તે રવની

(૨૯)

માહેલ ૩ અફડડલ એ તાફાધી

રપેલ હામે ૩ આલ્યા મધુરાની મ

ફે હાંદે ફારે ઊતરયા પ્યાગની મ

ફે ફરીત મોગા રદા વછી મામ

લુને મલયાને ચાલ્યા તાફા ન

રમે મલીલે ડુખ જન નાર ૩ ના

થોડા એક વદનને મારે ૩ તે ફે

ને આપ્યુ તે રૂપ સીતલ હારે ફારે

તેની પુરીલે મનની આરા ફરીત

મોગા રડાં પ્રથમ પોખે પેશ તાં પ

લી એટે તે દીધી ગાલ ૩ તે

(३०)

नेते मारी वस्त्रनलीधा ३ पेहे

राच्यां गोवाल. हारे हारे. पेहेरा.

व्यां गोवाल. हरीतमोठा वहा

ताहाथीले मारगे व्याजतावे. मा

ळीये माहापुनझीथीरावळ. ३. ते

एणे पुष्प हार गणना प्रभुने पेरा

यीच्यावे. ३. तेने व्याख्या पदार्थ

याव. हारे हारे. तेने व्याख्या पद

रथ याव. हरीतमोठा वहाताहाथी

ले ठीजे ठान्ने वेवादातावे. मार

गे मणीयोले मासंगण. ३. तेने

તે મારીને હંતુ શાર લીધા. ૩. પ્ર
 લુએ ખાંધે તે ધરી આ સાર. હાં
 રે હાંને. પ્રલુએ ખાંધે તે ધરી અપ
 શાર. હરી તમો બારડા તાં હાથી
 તે રાજ માનમે ચાલતા રે. માન
 ખાડે આ વ્યા ક્રણ બલરામ
 ૩. ધનુશ તાલ્ય ચાર ચાણુર મ
 રયા. ૩. મા માના લીધા પ્રાણ.
 હારે હારે. મા માના લીધા પ્રાણ
 હરી તમો નારડા ઘીર તે શે
 નને રાજ તો આણું પછે મળ્યા

(३२)

मात पीता ने शारङ्ग ते हीने

तव यरागेरे नमी आ धर्यो

ते ते जे शारङ्गरे हारे धर्य पुष्प

ब्रह्मी पुरुशारङ्गरी तमो ॥ २८ ॥

वसुदेव देवकीनी आज्ञा मागी प

छी तन अथा गमा क्रष्ण अणन

मल्ल संदीप इशानि मठे आधी

आरे ताहा मल्ल ते सुहा मल्ल

शारङ्ग हारे हारे ते सुन्दर ते मी

त्रा मारङ्गरी तमो गारङ्गा राधे

ते अरण्याधीने रत्नाङ्गरे ते

(૭૩)

પેદની ધુંજલ. ૩. ગાએકેતે આદીને

રાખનન કરે. ૩. ફરી ફર ધરને મુન્ય

ફારે ફારે. ફરી ફર ધરને મુન્ય. ફ

રીત મોગાડુગા ન્યો સેર દા ફાડે

પૈદ વીદ્યા. રીખ્યાતે બનેલ.

ભાઈલ. ૩. ગુડુલને દસાગામા

આપ્યો. ૩. લાયાડીને બાલ.

ફારે ફારે. લાયાડીને બાલ. ફ

રીત મોગાડુગા મધુરામાં શ્રી

કળા પંદારાગુત્યા નરાયણ

ને રામલ. ૩. ફાલ નવનને સા

रीनेरे.^३ पछी वशाची हुवारी
 हांशार हांरे हांरे वशाची हुवा
 वी हांशार हरील मोगा उदा
 तो ना नीतो हुवारी हांरी भा
 हे श्वाटी माणीना स्थित्यन्त.^३
 गवली अवाली ने मेंडी माण
 .^३ अखडे शमले मीना हां
 रे हांरे अखडे शमले मीना हां
 हरील मोगा उदा इतक नो तो
 कोटल अखडे माहे हुवा रत्न
 जडील वा जळ.^३ गगे मली

(६३५)

गागर गाँव रहंने तेहेनी
रोल्लानो नही पार. हारे हारे
तेहेनी रोल्लानो नही पार. हारे
तमो. ॥ ३४ ॥ छै पुरीन्दी अ
हरी रोल्ला वीश्वरुद्रमां अरु
रुद्रमां अरु ॥ छै पंन दोरी
छै राधे प्रभु ताहा वसी अ
॥ ताहा लीला रयी अरु अ
पार हारे हारे ताहा लीला र
यी अरु अरु पार हरी तमो गा
उपाग अरु सुदनी अरु राग

(38)

अपान्यो देवत ह्युत्तमस्य ३
तादेवन्ती नमनी पुत्री तेहेने
अणीनने अप्युत्तमस्य
हारेहारे अलीनने अप्युत्तमस्य
उत्तमस्य हरीतमोत्तमस्य
सहस्र अष्टोत्तमस्य प्रभुपर
एवम् इति मणीनु इति हरीतमस्य
हरीतमस्य अप्युत्तमस्य
तेने पमस्यो हरीतमस्य हरीतमस्य
ने पमस्यो हरीतमस्य ३८
तादेवन्ती सहस्र अष्टोत्तमस्य

(३७)

हीर- दया प्रभुलये गारुड
ले मये ब्रह्ममण्डप महीन- प्रभु
पुरे शशिनी सदषी आरा- हारे हय
रे- प्रभु पुरे शशिनी शरणी आरा-
गठ हरीलमोना उदय जेह ला जने
हरील हनरहे सी यन्माछे पुत्रलम
गारोस सहस्र अष्टोत्तर सप्त
पुत्री- हेवो प्रभुलनो परीवार-
हारे हारे हेवो प्रभुलनो परीवार-
हरीलमोना उदय हीराते रत्ननु
हाथलते पर जेहाते श्री लमप्राप्त

(૩૮)

૭૭. ૩. ॥ છપન કોટી ભદ્રયની રા

ત્ના ૩. મધે ખીરાને ખાલ મુકંદ

હારે ફારે મધે ખીરાને ખાલ મુકં

દ હરીલ મોગા જગા ત્રમા હંડુ

ખેરને યદુણ નીત્યે આયે ખેરી

ને બેમાન ૩ ॥ અતરી જ નહી

તત વંનન કરે ૩ કરે પુષ્પ ઘણી ખ

હુમાર હારે હારે કરે પુષ્પ ઘણી ખ

હુમાર હરીલ મોગા જગા ત્રમા

હાર તમાર ખપી નહ કરે છે યદુ

વની કરે છે આંહા ૩ ॥ સુદરિ

(३६३)

नगर रक्षा करे. ताहा अमुर ये
र नही शाये. हांरे हांरे. लोहां अ
सुर ये र नही शाये. हरी तमो.
गहरा अमादा मृत्यु नगर मां न
ही पाय. नही व्याधीने रांय लु.
॥ २ ॥ गाराधी अलो राग हरीने मदी
२. नीत्ये घेर घेर ओछा पाय
हांरे हांरे. नीत्ये घेर घेर ओछा
अमा अमा हरी तमो. गारा अमा
छादी इलीती सुंदरी लो लो. ओछो
अमा अमा नही अमा अमा. गारा सुंदरी

(४९)

रीं प्रतीपादनं हुंरे हुंरे पाडयनी

रुरी प्रतीपादनं हुरीत्तमोषारुत्त

रुसुपादनने दंतवक्रत्तमास्या

राक्षशो यत्तनी माहेत्तु. ३. पा

नाम्नयीनम्नने मोहन्त्याप्यो

३. प्रत्तु हेयाते दीन दम्मादनं हु

र हुंरे. प्रत्तु हेयाते दीन दम्मा

दनं हुरीत्तमोषारुत्तमाप्यादी

ना पदकुलका हुत्तया. राम्ने

राप्मान्नी मांम्नेत्तु. ३. नाद्याहा

रुत्त रुरीयीत्तत्तरम्माच्यत्त. ३.

(૪૨)

ચીરપુરુષા પ્રભુજીએ રાદ

હાંરે હારે. ચીરપુરુષા પ્રભુજી

એ રાદ. ફરીત મોના ૪૮૫૫

ઉપનો તો પક્ષજ ફરીએ. તમસ્ત

પોતાના ભાગીજી. ૩. ૫૫૬૨. જે

ધનને મરાવીએ. પાંડવને અપાંડુ

રાજ. હાંરે હારે. ઊતારી પ્રથીને

ત્નાદ. ફરીત મોના ૪૮૫૫ ફરીજી

ગત્યારે આપીએને. પ્રસારોતે

પ્રથીની લાહેજી. ૩. ૫૫૬૩. જે

પ્રભુધ્યાન ધરીએ. શ્રી. ભગ

(૪૩)

જ્ઞાપે માહારાજ હાંવે હાંવે શ્રી
જ ગજ્ઞાપે માહારાજ હરીતમો
ગાપગાનદરોઈ મેતાની ખુ
ત્તત્ત્તી જમણી શાદેય આત્મગ
વાનજી ગામંડલી કદાત્માના
જલરાખ્યુ ^૩ હાર આપ્યો તે
શ્રી માહારાજ હાંવે હાંવે હેવા
અનેક ફરી આજ્ઞા હરીતમો
પપા ખોદાણાની ખુલ્લકતી
બેઈને પ્રશન થઆત્મગવાન
જી ^૩ ગાદુવારી કાધી પ્રભુડંકપુ

(४४)

३. वामाद्याः ३. हृवा अकृत व्याधी

मत्तगयान्. हंरे हंरे. श्रीरणा

छेड धरायुनाम. हरीलमो. ५२

५. अन्नमेव नः पातरीने नाम

श्रीगुणाय ६. पुरा ७. गन्धामरणा

इस्तोवायने. मोक्षते पाभ्यानाम

२. हंरे हंरे. मोक्षते पाभ्यानाम

• हरीलमोना पडा गन ग्रहोम

देमगुदे. तादे शमरणा इदृतेपा

३. ३. गमइड पर जेरी गोवीध

पथास्या. ३. जेहुने मोक्षते व्या

(४५)

योरादः हंरे हंरे प्येहुने मोह

ते व्याप्योरादः हरीतमोगा ५४

पातनुगभांतो हरीयंद राभ

नेहेनी तारा लोथना नारछ ३

पाते हेनारातने फारण व्याख्याभां

मलीव्या ३ राभेनो गृह्यो हाय

हंरे हंरे राभेनो गृह्यो हाय ह

रीतमोगापपापुच रोहीदराने

रांनयनहीथो पररातथव्यापी

ध्याधारण राभनेतो वरदान

व्याप्यां धीध्यामीत्रना मोड्याभा

(૪૬)

ન. હાંરે હાંરે. યીશ્વામીત્રના મો

ડ્યા માનવહરીતમોના પડાદુ અ

મરીશને સુદામાભુજા. શંકટતો

હરીઆહુ. ^૩ મીરાં પ્પાઈ પર મેહેર

સરીને ^૩ પોતેતે પીધાં ઝેર. હાં

રે હાંરે પોતેતે પીધાં ઝેર. હરીત

મોના પડાદુ હેવા અનેક નક્તના

કાર્યતો ફીધાં વરણવ્યાં પારન

પ્પાવેભુ. ^૩ નાદાહસ્ત ભુલ્યાએ

સીરા ન્યે સંપદ તોહે ન પામ્યા પાર

હાંરે હાંરે પાણતોહે ન પામ્યા પાર

(૪૭)

૦ હરીતમોગાપટાભક્તને આ

ધીજ શ્રીહરી. ને ત્યક્તની રહે

છો પાશાણુ. ^૩ ના ભક્તને ગરીબી

ઉપડે ત્યારે ત્યક્તની લોછો શાંભા

લ. હારે હારે. ત્યક્ત લોછો શાંભા

લ. હરીતમોગાપટાપ્રથી ઉપ

રખ્ય હુતારજ ધારી. ને મ્નેચલક

રશે રાજજી. ^૩ ના ફલંડી અવતાર

ર પ્રભુ પારણ કરીને. ^૩ નફલંડી

પ્રથી કરશે શાર. હારે હારે. નફલંડી

ફી પ્રથી કરશે શારુ હરીતમોગ ૧૦૥

(४८)

मे डीरत नने सीणे सुणे गांयले

नरने नारण. ३ गाते लन येकुड

पामरीरे. ३ छितररो लय पार.

हारे हारे. छितररो लय पार. हरी

तमो. सा दुषा. मे हरी अयतावनी

स्तुती गागो. नीत्ये आंणीने प्रेम

ल. ३ गाकरने डीने केहे लन येछि

य. हरी नही गर्भ वास हारे हारे

मे मकेहे लानुं तमारो दार. प्रलु

डितारो लय सागरूपार. भाहारी

गाहेकरो आ पार प्रलु तमो नो धारान

आ धार

(૪૯)

નોધારાના આધાર પ્રત્યુત્તમો

નોધારાના આધારઃ ॥ બિલારો

ત્વર ॥ ગરપાર. માલવીશાહક

રો આધાર. પ્રત્યુત્તમો. નોધાર

ના આધાર. ॥

॥

ઈતીશી રાકુષ્ટી ની

મોચન દશા અવ

તારની નુત્તી

સમાપ્ત

(૫૦)

૫૬૮૧ ૨૨૬.

શ્રીગણેશાયનમઃ॥ મુરવેચા
રુદ્રાસંકરેશંચત્રકંગલે
રત્નમાસંસ્વયં મેઘવર્ણો॥
ગણેદિવ્ય સૂત્રં પ્રિયં પીતલ
સ્વધરત્ન મુરારિ ભજેત્વં
કરેશ્વરં ॥૧॥

અર્થ

ગમુખને વિષે છે. મુદ્રરુદ્રાસ્યનેને.
હાથને વિષે છે શંખચક્રનેને. ગણ
ને વિષે રત્ન માસા છે નેને અને પો

(૫૨)

તે મેધ વાર્ગ એવા અને ગાલાને વી
ધે સુંદર મૂત્ર ધારણ કરેલું અને પ્રિય
અને પીતલ સ્પર્શ તે ધારણ કરનાર.
એવા વ્યંકર ના ઈશ. મુસરી તેને બ
બુધુ.

શ્લોક.

॥ અજ્ઞાનિર્મલનિત્યમાનંદરૂ
પંજગત્કારણં સર્વવેદાંતવે
દ્યં ॥ વિષ્ણુભાવનં સચ્ચિદાનં
રૂપં ધરંતં મુરારિં ભજેઃ
વ્યંકરેશ ॥ ૩ ॥

(૫૨)
અર્થ.

ખાને નહીં બીજાન થનાર. નિર્મલ નિ
ત્ય આનંદરૂપ. જગતનુ કારણ સ
ધના વેદાંતે કહીને લખાયા હું. એવું
ખાને સ્વતંત્ર સચિદાનંદરૂપને ધાર
ણ કરનાર એવા અદ્વૈતવાદી મુર
રિને નમ્યું હું

શ્લોક.

પ્રિયાધિદિતં વામવક્ત્રસ્ય
સાગં સુરૈરર્ચિતં બ્રહ્મરૂપ
દિનિશ્ચઃ ॥ શિવં શંકરં સ્વ

(५३)

स्तिनिर्वाणरूपं धरंतं सुत

रिंभनेव्यं करेनां ॥ ३॥

अर्थः

लक्ष्मी ओ इरी अधी स्थिते ॥ ३॥

क्षस्थल लेनुं अने अक्ष ॥ ३॥

दी देयो ओ पुनेनुं अने कल्याण ॥ ३॥

गु करना ॥ ३॥ कल्याण ॥ ३॥

प्राग् अने धार ॥ ३॥ अक्ष ॥ ३॥

क्षि ॥ सुधारी लेने ॥ ३॥

श्लोकः

ममहाभोगगम्यंगिरीशं

(૫૪)

રિસ ચિદં વિશ્વરૂપ મહેશાં
સુરેશાં અહો બુદ્ધિરૂપં તથા
બુદ્ધિગમ્યં ધરંતં મુરારિં
જેવ્યં કટેશાં ॥ ૪ ॥

અર્થ.

॥ મહાભોગને ત્વણના પર્વતના.
દેશ પર્વતને વીધે શાયન કરનાર એ
આમિત્તુ વિશ્વરૂપ મહેશ સુરેશ બુદ્ધિ
રૂપ તથા બુદ્ધીએ ફરી નહાય જુ. એ
આ રૂપને ધારણ કરનાર વ્યંકજના ઈ
શ મુરારી તેને બળુ છુ. ૪

(૫૫)
શ્લોક.

અહોમત્સરૂપં તથાકુર્મરૂ
પંમહાકાલરૂપં તથાનારસિ
હં॥ જજેકુબ્જરૂપં તથાજા
મહગ્નિં ધરંતં મુરારિં જજે
વ્યંકટેશીં ॥ ૫૫ ॥

અર્થ

॥ અહો. મહરૂપ. કુર્મરૂપ. વાશરૂ
રૂપ. નારસિંહરૂપ. વામનરૂપ. પર
મુરારૂપ. જ્વેઓને ધામકાકરનાર
વ્યંકરના ઈશ મુરારી તેને જાણુ છું.

(५५)
श्लोक

॥ महराघव रावणाद्यंत
कारं सदा सिद्धसेवधुरे
शंवरेण्यं ॥ अहो कृष्णरू
पं सदा दैत्यनाश धरत
सुरारिं भजे व्यकरेश ॥

॥६॥

अर्थः

गामहानराभयहृदने रावणादीना-
नाशकरनारनिवृत्तरसिद्धलोकेश्वरे
वैष्णो देवतायां श्री ॥ अने श्री ॥ अने श्री ॥

(५७)

अने निरंतर है तो जो नारा इरना

र अथवा कृष्ण रूपने धाराण व्यक्त

ना छी मुरारी तेने लल्लुछुं

श्लोकः

अहोबुद्धरूपं महाशातरू

पं तथा कल्किरूपं पुनः श्रे

षरूपं ॥ प्रलुंशाश्च तं लोक

लीलावतारं धरंतं मुरारि

भजे व्यंकटेशं ॥ ७ ॥

अर्थः

अहो बुद्ध रूप अत्यंत शातरू

(५८)

इत्नीद्रुप-रोषद्रुप-अथा-अनेति-

लक्ष्मिनिरंतरलोकलीलाने विभे-

अयत्तारधारण-इरनाम-अथा-

अंशुदमाध्यामुरारीतेने लक्ष्मुच्छु-

श्लोक-

॥ व्यंकटाष्टकमिहंप्रण्यं

पः पठेत् विष्णुसंनिधौ॥

॥ विष्णुलोकमवाप्नोति-

विष्णुना सह मोदते॥८॥

अर्थ-

॥ अथा-पुण्यकारी व्यंकटाष्टने-ने-

(५८)

विष्णुनी सानिध्य पाठने ते ते

विष्णुलोदने पामे अने विष्णुनी

साथे रही दुर्ब वालो थाय-

छत्ती श्री व्यंङ्गटाष्टक संपूर्ण यियुं

(९०)

गप्रमगादेवत राक्षस्ये राक्षस इत्या

नम्रनोने ये म्रम सुहृन्धी म्राम्ये

ये नु इराण सु. म्रमा सहेह छे.

उत्तर

सत्सन्नुगमा म्रानर्तदेशानो म्रे

राक्षस हेनु नाम देवत म्रम्रो म्रे.

यज्ञ घणाम्रे इ इत्या म्रे घणो ध

मिष्टने सत्ययादी माह इत्य

धी षणु याग तथा राक्षसो ब्रह्म

यि म्रस्व मेघ म्रं रां पीत म्र

म्रगोने गणी दान लुनी दान स्त्रो

(59)

वन दान च गान् योऽहं पुण्य करं

पाश पुत्र यो न ही पछी त्र नानी

आराधना करी त्र माये आची

हर पाश आ पुन बेड ह्युं के ओर पुत्री थि

ती हेवुं यर दान आरी अंतर दया

यया ओ वर दान ती रागीने पुत्री

मछि ते पुत्री घाली इ पयान अवे

गुण या तुरी य पान ते वर दान अरी

आरनी पछि त्याने ओ वर पुत्रीने

सछिने नम सुदन मां नम बाधे

मायो ने इ पुन दे त्र न देव आरुं

(५२)

ज्या इहो नी राधे परणावुं. त्या रे
माये इहो के रो पुत्री अने तने अने
अही मां इहो. आरे ये पुत्री लाये
पुत्र प्रथी उपर प्रगत थरो. त्या रे
हुं तने इही रा ये म इही ने राजने पु
त्री राधे लम सुहन मां राध्या ले.
सल लुग पुरो थयो अने त्रेता लु
ग राण पुरो थयो. अने द्वा पुरनो.
थोयो पायो आव्यो त्या रे ऋष
अवतार थयो. अने श्री ऋष म
पुरा मा जनम सर्व गो इल मा पध

(૬૩)

રથા અને રોહિણીના પુત્ર બ્રહ્મીનક

એ રોરાનો અથતાર તે વરદા-ના

ચમ્પા ત્યારે ક્રહ્મા અથતાર યએ

તે ગોકુલમા ક્રષ્ણ તથા બ્રહ્મીન

દએ વરદા-ના લગલ લીલા કુની-

અને પછે મધુરામા આવીને કુંજાને

મારીને દુયારીના ચરદાથી. ત્યારે

ત્રમાએ કહ્યું કે હે રથત રાક્ષસ

તુ દુયારીના જઈને તાહારી પુત્રી-

બલરામનો રાધે પરાગાવ હેયાં

અનન્દમદેયના રાજાનીને-કન્યા-

(૬૪)

ને પાથે પેઢાડીને દુવારી મામા
વ્યો આવીને નમ્રની ત્રાગો લેછી
તો રહ્યો અને લોકોને પુછવા લા
ગ્યો લોકો તેને કહે છે ના હારાયા
લાગ્યા અને કઈ કોઈ સુરાત નવા
વા હતા તે ધનુરાને પાછા લઈને
શ્રીકૃષ્ણને રામાન્યાવર ફેરે છે ફેરે
હારાજ આપણા નમ્રની ત્રાગો
લે કોઈ રાક્ષસ સરખો મનુષ્ય હશે
તેનું પેતાડ પુર શરીર બિંધુ છે અ
ને તેની પાથ પર કઈ મોટો વર્તીને

(૩૫)

વુછે વાસ્તે તમે જેમ આજ્ઞા આપો
તેમ ફરીએ ને તે પોકાર કરીને એમ
ફેરે છે કે બળીભર ફાણ છે. એ બળ
બળીભર સાથે બુધ્ધ કરવા ઈછતો
હોય એમ મનને ભારી છે. ફેવાં ફે
વાં નગરવારી લોકોના યવન સં
ભલી ભગવાન હસીને નગરની
આગોલે આવીને રેવંત પ્રતે ભગ
વાન ફેરે છે. ફે તુ ફોણ છે ત્યારે
ભગવંતો મને અમારે મોક્ષ
લ્યો છે. આ કન્યા બાણીભરની

સાથે માહારે પરાણાવચી છે. ત્યા
 રે લગવાને કહ્યું એ કન્યાને આ
 ધેયી હોં ઉતાર. તેણે તે કન્યા
 પ્રધ્વી ઉપર મુકી એટલે ધારવર
 શાન્તી ઉપર લેવડી ધઈ તે કન્યા
 ની સાથે પરાણાવી એ કન્યાનું
 જામ રેયતીયા પછે લગવાને રા
 જ્યને પુછુ કે સમારે કહ્યા નગરમાં
 રે હું. ત્યારે રાજા કે હોં છે. આનર્ત
 દેશનો હું રાજા છઉ. ત્યારે લગ
 વાન કે હોં છે તે દેશ કાલ ઊભડો

(૬૭)

તમે સૂતાનુગ મ્હં તે દેરાનુ રાજ્ય
કરતા હતા આલો હાજમા હુવ્યુ
રનુગ વ્યાને છે. માટે હીમાલયપ
રખાની કા આગ્રમે ઘડીને લપકરો
તેથી પરમ પદ પામસો. એમ કહી
રાજાને હીમાલય પર મોકલ્યો.
પરજાર પુછે છે. એ રાજાનુ મત્યુ
કેમ થયુ નહી. ચિત્તર. કેન્દ્રમ સુદન
મા રહ્યો હતો. માટે અમર રહ્યો.
પ્રત્ન લમાત.

(૬૮)

પ્રસ્ન

કૃષ્ણગોષીને વસત્રિયાનું જા

સાણ સું

ગિત્તર

શ્રીકૃષ્ણને ઊમર વરના છ-ની

થઈને ખળીભદ્રની સાત વર

ની થઈ ત્યારે ગોપ એટલે ગોયાળ

ની સરખે સરખી મંડલી સાથે ન

ગયા ન અને ખળીભદ્રે કુ.જાય

નાં વાસલી લઈને ગાઓ ચાર યા

વંચાવળનાં નીચે લવાસાગાઓ

ને ગોવાલો સ્થાથે નામા વીધ પ્રમુખ
 ની રનતો ફરે છે અને ફરો ફેટલાએ
 ફરાણ સોને વીજ ફરવા મોકલ્યા તે
 સર્થેને રામ કહે ખા રયા અને ગો
 મુલની ગોવાં રના દહીં તથા માખણ
 લઈ મધુરામાં વેચવા ભ્રમ્યતે નીપ
 રોથી દહીંનું તથા માખણનું હાંન લે છે
 ગોવાં રના પીએ રસ્તે ભ્રમ્યતો પાણ
 આગલ આપીને છાણ લે છે પછે ગો
 વાં રના રાધે મળી એક એક સ્થાથે ન
 લીધે નરુઓ ફરે છે કે આનંદ મો પુ

(७०)

श्री कृष्ण धात्रो जगद्यानले सु

जो दे धात्रा जगत्पद पदामं पुतनार

हरीना धायतां नमोस्तोष हस्त्यां

अने यलीन सहासुर अगासुर व

हासुर अगासुर वछासुर देवारी

मेया अने देव हस्तो अलयाजने

मेगे मारया ने यगी आपणी चरी

मे हरी तथा माप्य हानु हांग लेछे

बही आपी अतो अने नमुलने लेछे

अ आपण अहत्तो नथी माटे अ

श्री कृष्ण अजहो वरा थाय हेयो

જાંઈ જી પામ્મ ફરીએ હેયો યીચાન ફરી
 સર્થે મહી ભમનાજીના ત્રટયન ગાર
 માચાર્ય ફરી પારો સર્થે ગોપાંગના
 આપી અને ફરીનું અર્ગ પાદે પુજન
 ફરિ સુફલ પાકા ફરીની આગલ અ
 રપણ ફર્યા પછે ફરીની ઘણી સુતી ફ
 રી ત્યારે ફરીજી બોલ્યા હે ગોપાંગ
 ના અપોતમાને સું ઈચ્છાછે ને ઈચ્છા
 મમમા હોઅતે ફહો ત્યારે સર્થે ગોપી
 મા રાધા ગોપી મુખ્ય ગોપી હતી તે
 બોલી હે ફરી દેવ આ નાનો પુત્ર

(૭૬)

શ્રી કૃષ્ણ હનને રાજ્યે ગોપીને યશાય

વો જોઈએ એ વરાયા અહેયો ઊપા

અ પ્પતાવો હેવાં રાધાજીના ચન્દનના

જાલીને પોતે રૂશીજી એ રામાધી ર

ાવીને જોયુ તો શ્રી કૃષ્ણને વેદ ર

ખ જોયા અને ગોપાગના સુર્યે રૂંચ

જોવા માં આવીયા યાર ઘટીકા એ ર

શી એ રામાધી ઊતારીને રાધા ગોપી

પ્રત રૂશી મગન યેઈ પ્રશન વહને ફરી કેહે

તા હવાહે રાધાજી તમો તથા શ્રી કૃ

ષ્ણ ફારાગ યશા અપતાવ દરઈ લીલા

(૭૩)

કરો છો. એ બેદરૂપ છે. અને તમો આ

દિ સર્વ ગોપી શ્રુતી રૂપ છો. એ માય

ના કરવાનું સું છે. ત્યારે રાધાજીએ.

સમસ્યા રૂસીજીને પૂરી ને રૂસીજીએ પા

થ કરી. ત્યારે રૂસીજી બોલ્યા કે સાત

સાઠાડાનું એક વ્રત છે. તે કરવો તો

તેથી શ્રીકૃષ્ણ તમને વરાધરો. રા

ધાજી પુછે છે. તે વ્રત કહો કેમ કરવું આ

નિ તેની થી થી સુ છે ત્યારે રૂસીજી કે

હે છે. નમુનાજીના વ્રત પરંતુ નામા

રાદેય કરી તેની પુજા કરવી જોઈએ.

શા ફરયો પછે આઠમે દીયરો પુજ્યની

સમાસી ફરવી એનું નામ ફાલીયા

યની વ્રત ફેરેયા અછે. પછી નમસા

ત્તમાં સર્વે ગોપીનાથાલસો ત્યાં

તમો નળ ક્રીડા ફરસો એટલે શ્રી

કૃષ્ણ ત્યાં આવીને તમારા મુકેલાં

યસ્ત તમામ ગોપીનાથરાગ ફરસો

કરીને કદમ વૃક્ષ પર ચડીને બાંરા-

લો વગાડ્યો. એટલે તમો સર્વે વ

સ્ત્ર મુકેલાં દેવાનશો તે નહીં મ

નિધાવી શ્રી કૃષ્ણની તમો ઘણી

(૧૭૫)

સુતી કરશો સ્યારે સમને ભગવાન

ચરણ આપશે ને તમો સર્વ ગોપીને

વરા પશે હેયું ફરીને ગોપીને પીઠા

અ ફરી ગોપી ફાળે સમના ભાગ

તપર આપીને ને પ્રમાણે રૂશી ભ.

અ ફરુ હતું તે પ્રમાણે અ ફાટી અ

અની દૃત દીપર સાલ ફરું અને ભ

ગવાનની ઘણી ભક્તી ફરી તેથી

ભગવાન ગોપીને વરા પચા

હાલ વ્રદાવનની યાત્રા કરવા

સોફો અમલે તાપર યાત્રા મા

(૯૭૬)

જમનાલુના ત્રણ પર માફા દેવનું
દેવલ છે. તેને ના દરવાણા ધાત્રાલું
લોકો ફરે છે. તે માફા દેવનું જામ ગો
પે સ્વર છે. એ મધુરાંલુ સી ત્રણ ફો
રા છે. તે અદ્યા પી છે. ઈતી પ્રશન
સમાપ્ત

(७७)

श्लोकः

आदौ देवकिदेवगर्भजननगोपि-
ग्रहेवधनिं मायापुतनजिवता
पहननं श्रीगोवर्धनोः धारणं ॥
कंसच्छेदनकौरवादिहननं कुं-
तिसुतः पालनं येतत् भागव-
तपुराणकथितं श्रीकृष्णलि-
तामृतं ॥ १ ॥

अर्थः

प्रथमद्वेयजीना गर्भनेदीये देवेन
नमधारणकरीने गोपने नंदवृन्दे

(૭૮)

થેર મોટા પથ્થા માયા રૂપ ની સે
પુત્રના ના પ્રાણ સોષા ગફરી
ને તેને ફાળી ગોવરધનને વચી
તનું ધારણ કરી ગોકુલનનનું
રક્ષાણ કરું કરાને મારી કરી કૌ
રવ આદે દુષ્ટ રાજાઓને હંણ્ય
કુંતા સુતને યાંડવનું પ્રતી પાસ
ણ કરું એ અમરીત રૂપી કલ્પ
લીલા લાગવત પુરાણ માફ્યો
ત નામ ફહીછે.

(२७८)

अष्टकमणीका

पानुं

१ संक्षुषीमोयन दशम्यताप

नी चाप्या

३ अष्टुने दशम्यताप धारण

इदयानुं शरण

४ अष्टुने नीनेम्यने दशम्यताप

प्राप

१० दशम्यताप तथा अष्टुने नीने

प्राप्तगयान प्रथमी उपरम्यय

तान नी धालेवीये

११ अष्टुने नीनेम्यने तथा दशम्यताप

(८०)

इति पांम्न गवाने इत्या इत्या अथ तार

धानाण इत्या ते बीधे

१४ ह्रीं अथ तारना नामः

१५ ह्रीं अथ तारना हीरतमनी य
प्या स्या हीरतननो अथ रंभ

१६ हीरतननी समाप्ती

५० वंङ्गटा अथ इतया स्तुती

५० प्ररुज देवत नान्न नो लेना वि

तार सार्धे

५८ क्रस्त गोपीनेयरा पया पुनरा

३३ अथ इति मागदल

समाप्त.

